

Sygn. akt V KO 49/21

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w sprawie **J. S.**
oskarżonego z art. 231 § 1 k.k.
w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 14 lipca 2021 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w G.
zawartego w postanowieniu z dnia 2 czerwca 2021 r., sygn. akt II K (...)
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
M..**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 czerwca 2021 r., sygn. akt II K (...), Sąd Rejonowy w G., na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem przekazania sprawy oskarżonego J. S. innemu sądowi równorzędnemu. Wnioskujący Sąd wskazał, że oskarżonym w sprawie jest adwokat, który od wielu lat pracuje na obszarze właściwości Sądu Rejonowego w G. i pozostaje w relacjach zarówno służbowych, jak i prywatnych z sędziami, którzy orzekają w tym Sądzie.

W ocenie wnioskującego Sądu tego rodzaju sytuacja może stwarzać u postronnego obserwatora, przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w Sądzie Rejonowym w G. w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w G. jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Korzystanie z właściwości z delegacji przewidzianej ustawowo w przepisie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) – i jedynie w sytuacji, gdy zostanie wykazane, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia.

W niniejszej sprawie, istotnie, sprawa dotyczy adwokata, który występuje jako obrońca w sprawach prowadzonych przed Sądem Rejonowym w G.. Sędziowie tego Sądu pozostają z oskarżonym zarówno w relacjach czysto służbowych, jak i prywatnych.

Dla uniknięcia w takim wypadku zarzutów, które mogłyby rzutować na brak obiektywizmu i bezstronności przy rozpoznaniu sprawy, celowe jest, by była ona rozpoznana przez inny Sąd Rejonowy. Stanowisko takie jest zgodne z dotychczasową praktyką Sądu Najwyższego (vide: m. in. postanowienie z dnia 7 czerwca 2018 r., V KO 41/18, LEX nr 2506137). Mając na względzie zrozumiałą i przekonującą argumentację przedstawioną w uzasadnieniu wystąpienia sądu właściwego miejscowo i rzeczowo do rozpoznania wniesionego środka odwoławczego, uznać należało, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem rozpoznania sprawy do innego sądu równorzędnego. Nic nie stoi obecnie na przeszkodzie, aby sądem tym był Sąd Rejonowy w M..

Z tych też powodów orzeczono jak w sentencji.